दर्वीपाकसुवर्णं र लघटिका द से करे संस्थिता वामे चार्ययोधरी | रसमरी सीमाग्यमाहेश्वरी । भक्ताभी छकरी फजप्रदक्षरी काण्योपुराधीश्वरी भिक्तां देहि लपावलम्बनकरी माता लपासागरी सर्व्यायकरी महाभयकरी माता लपासागरी राक्ताबन्दकरी निरामयकरी विश्वेश्वरी भीधरी । साक्तामोक्तकरी सदाणिवकरी काण्योपुराधीश्वरी भिक्तां देहि लपावलम्बनकरी माता लपुर्येश्वरी ॥ १ ॥ ब्रम्पूर्ये सदा पूर्ये शङ्करपायबक्तमे । जाववराग्यसिद्धार्यं भिक्तां देहि नमोऽन्तु ते ॥ १ १ ॥ इति श्रीणङ्कराचार्य्यदरिक्तमद्वपूर्याको ने दर्यास स्ति पाठः ॥

यद्रप्राभागं, सी, (यद्रस्य प्राभागं भीजनं यस्मिन् तत। अञ्च + प्र + अप्र + भावे ख्युट्।) षष्ठे मासि खरमे वा बालकस्य पद्मे मासि सप्तमे वा वानिकायाः प्रथमान्नभन्तगरूपसंस्कारः। इति स्मृतिः । तस्य क्रमः । ग्रोभनदिने क्रतखानः क्रत-रुद्धिश्राद्धः पिता श्रुचिनामानमि संखाप्य विरूपाच जपान्तां कुश्खिकां समाप्य प्रकत-कमारमे प्रादेशप्रमाणां धताक्षां समिधं तृष्णी-मगी ऊला महावाहतिहोमं कुर्यात् । ततः चाच्येन तत्तनमन्त्रेः पद्माज्ञतीर्ज्ञयात् । सतः पच्याकानां होमः। ततो महाव्याहतिहोमं क्रता प्रादेशप्रमाणां एताक्षां समिधं तृष्णीमधी ज्ञता प्रकृतं कमी समाप्य उदीचं शाखायन-होमादिवामदेखगानानां कभी निर्वार्ध मन्त्रेष कुमारस्य मुखे अनं दद्यात्। ततः कर्मकार-विद्वत्राद्मणाय दिल्लां दद्यात्। इति भवदेव-भट्टः ॥ तस्य विज्ञितदिगादि यचा,-"ततो । इप्राश्न वरे मासि कार्ये यथाविधि। चरमे वाच कर्त्त्यं यदेशं महतां कुले" ॥ षष्ठ इति मुखाः कन्यः प्रागृह्णन्यायात । कृत्य-

"कत्तस्य प्राप्तन् कार्यं मासि षष्ठेऽस्तमे बुधैः। स्त्रीयान्तु पश्चमे मासि सप्तमे प्रज्ञाौ सुनिः॥ बादग्रीसप्तमीनन्दारिक्तासु पश्चपर्वस्। बलमायुर्वभ्रो हन्यात् भ्रिज्ञनामन्नमन्त्रणं"॥ सुजबलभीमे ।

"बरु मासि निशासरे सुभसरे रिक्तेतरे वा तिथी सौम्यादिव्यसितेन्दुजीवदिवसे पच्चे च क्रायोतरे । प्रानेशादिति पौयावैयावयुगै इन्तादिषट्कीसरे-रामेयाय्यतिप्यभैच नितरामन्नादिभच्चं सुभं"। युगैरिति प्रानेशारी प्रवेकं सम्बध्यते । तचा-चापि तिय्यादिविद्धस्ट्चं विवर्ज्ययेत्। "उपदन्द्धसुम्मीनकन्यान्येऽन्नभच्चं। विक्रोगायकयूकान्ययाद्या यदत्तचाषकं। दुष्टः श्रम्थरो नमात् षठाएस्योऽन्नभच्चो"।

"देवता प्रतस्तस्य पितुरङ्गातस्य च। खलङ्गृतस्य दातव्यममं पाने च काख्ने॥ सध्याच्यकनकोपितं प्राम्ययेत् पायसं ततः।

मार्कग्रियः।

क्रतप्राश्चनमुत्सक्के मातुर्बानन्त तं न्यसेत्। देवायतोऽच विन्यस्य शिष्यभाखानि सर्व्वशः। शास्त्राणि चैव शस्त्राणि ततः पर्यत् नत्वणं। प्रथमं यत् स्पृशेद्वानः शिष्यभाग्धं स्वयं तथा। जीविका तस्य बानस्य तेनेव तु भविष्यति"। इति न्योतिस्तन्तं।

चन्नमयकोषः, पं, (चन्नस्य विकारः चन्न + विकार् रार्षे मयट्। "चानन्दमयोऽभ्यासादिति" प्रारी-रकस्त्रे भाष्यकारेगोत्तम्।) स्यूनणरीरं। इति वेदान्तसारः॥

अन्नमणं, स्ती, (अन्नस्य मणं वस्तीतत्प्रधः।) मद्यं। यथा.—

"सरा वै मलमझानां प्रशेषं मलमुखते। तसादुशद्मायराजन्यो वैश्यखन सुरां पिवेत्"॥ इति प्रायखित्तविवेकः॥

चन्नविकारः, पुं, (चन्नस्य विकारः षष्ठीतत्पृष्वः।) युक्तं। इति राजनिर्घेग्टः॥ (अन्नस्तर्शोणित-मांसादिपरिणामजस्यस्मधातुः। रेतः।)

खन्नारः, पं, (खन्नमत्ति भुद्गे खन्न + खर् + खग्। विवारममनखादकः जगदिमनतया, तथाहि श्रुतौ "सदेव सौम्येदमय खासीदेकमेवादितीय- मित्युपकम्य तदैचात बक्त स्यां प्रजायेय इत्यादि ग्रह्यसम्यये। "यज्ञानकत् यज्ञयन्त्रमनमन्नाद स्व च"।)

विष्णुः। इति तस्य सङ्खनाममध्ये पठितः॥ चन्नमोक्तरि चि॥ (पराज्ञमोजनकारी।)

बन्धः, त्रि, (खन् + बाज्जस्यात् यः।) बसदशः। इति मेदिनी ॥ परः।

("चातकतापश्रर्ण्यो जलधरभिन्नो भवे भवेत्को-उन्यः"। इति नीतिमाला ।

"सोऽयमन्त्रेन वेगाद्दामेन दिरद्यंतिना सिव्धपत्याभिष्ठुकाः"। इति उत्तर्यादिते।)तत्पर्यायः। भिन्नः। २ खन्य-तरः। ३ एकः। ४ त्वः। ५ दतरः ६। इत्यमरः॥ विषद्धाः। ७। इति जठाधरः॥ एकतरः ८। नोमः ८। इति प्रब्दरत्नावली॥

बन्यत्, ख, (खन् + नाडन्यात् यत्।) इतरं। भिन्नं।
यथा देवदत्त धायातोऽन्यदाद्यदत्तः।
"बन्यदेवास्य गाम्भीर्यमन्यद्वैयं महीयते"।
इत्यादौ तु क्रीविलिङ्गप्रथमेकवचनान्तान्यम्बद्दखीकारेखाण्यपत्तिरित बोध्यं।

चनातः, [स्] च, (चन्य + "सर्व्वविभक्तिभ्यक्तिस-किति" तसिन्।) चन्यत्र । चन्यस्मात् । यथा--"यकतो हि धिगमूमगुग्रका-

मन्यतः कथमदः प्रतिजन्मः"। इति नैवसं॥
वन्यतमः, ति, (वन्य + इतमन्।) भिन्नतमः।
बह्नगं मध्ये निर्दारितकः। इति व्याकरगं॥
वनेकेर मध्ये एक इति भाषा।
("एषामन्यतमे स्थाने यः सास्यमन्दतं वदेत।

("एषामन्यतमे खाने यः साद्यमन्द्रतं वदेत्। बासां महर्षिचर्यायां सक्कान्यतमया तनुम्" ॥ इति मनुः।) न्यायमते अनेकभेदाविक्तमप्रति-योगिताकभेदः॥ खन्यतरः, नि, (खन्य + डतरन्।) खन्यः। इत्यमरः॥
भिन्नतरः। इयोर्मध्ये निर्द्धारितेकः। इति खाकरगं॥ दुयेर मध्ये एक इति भाषा।
("खधन्मैंग च यः प्राष्ट् यखाधन्मैंग एक्ति।
तयोरन्यतरः प्रेति विदेषं वाधिमक्ति"॥
इति मनुः।) न्यायमते दयावक्तिन्नप्रतियोगिताकभेदः॥

खन्यतरे युः, [स] ख, (खन्यतरिस्तन् दिवसे निपा-तनात् रयुसादेशः।) खन्यतरितने । दिनद्यययो-रेकतरितने । इत्यमरः ॥

खन्यच, थ, (अन्यस्मिन् + अन्य + चल्।) वर्ज्जनं। विना। यथा,---

''अन्यत्र निधनात् पत्युः पत्नी केशाव्र वापयेदुः'। इति प्राचीनाः । पत्युर्निधनादन्यत्र पतिमर्खं विनेत्यर्थः । स्थानान्तरं । यथा ।

"खन्य यूयं कुसुमावचायं कुरुष्यमत्रास्मि करोनि सख्यः"। इति काव्यप्रकागः। (कार्यान्तरे। कियान्तरे। "मधुपर्कं च यज्ञे च पिट्टरैवतकसंतिष्ठ। खनेव पण्यो हिंस्या नान्यनेखन्नवीन्मनुः"॥ इति मनुः। विषयान्तरे। शास्तान्तरे। "योऽनधीत्व दिजो वेदमन्यच कुरुते अमं। स जीवन्नेव सूहत्वमासु गच्चति सान्वयः"॥ इति मनुः।)

कन्यथा, ख, (क्रवेन प्रकारेश अन्य + प्रकारार्थे थाल्।) परार्थः। मिथा। इति मेदिनी ॥ दुरुं। इति प्रव्दरलावली ॥ अन्यप्रकारं। इति याक-रखं॥

("सभावो नोपदेशेन शकाते कर्त्तुमन्यथा"। इति पञ्चतन्त्रं। खन्यायेन। शास्त्रविरोधेन। खय-धायथम्।

"खमात्याः प्राचिवाको वा यलुर्खाः कार्यमन्यथा। तत् खयं न्यितः कुर्यात् तान् सहस्व दर्खयेत्"। इति मनुः :)

ययथासिडिः,स्त्री, (अयथा ययप्रकारेण सिडिः।) कार्यायविहतपूर्ववित्तिले सति कार्यानुत्पादकलं। सा पञ्चविधा। यथा। यलायं प्रति कारणस्य प्रकृतिता येन रूपेण यद्यते तत्कार्यं प्रति तद्रपमन्यचासिद्धं। यथा घटं प्रति दर्हतं ॥ १०॥ यस्य सातन्त्राम अन्वयश्वितरेको न साः किना कारणमादायान्वयव्यतिरेकौ तदन्यधासिद्धं। यथा घटं प्रति दखरूपं ॥ २ ॥ ध्वन्यं प्रति पूर्ववर्त्तितां म्ब्हीतिव यस्य यत्नार्थे प्रति पृष्ववित्तित्वं सन्तिते तस्य तलायां प्रति चन्ययासिद्धलं। यथा घटा-दिकं प्रति आकाशस्य ॥ ३ ॥ यत्वार्थ्यज्नकं प्रति पूर्व्ववित्तं यहीलैव यस्य यत्वार्थं प्रति पूर्व्ववित्तंतं यद्यते तस्य तलायं प्रति अन्यचासिद्धलं। यथा कुलालंपितुर्घटं प्रति ॥ ॥ अवध्यसुप्रनियत-पूर्ववर्त्तिनस्व कारगालसम्भवे तद्भिमन्यथा-सिद्धं। यथा घटं प्रति रासमादिः ॥ ॥ इति सिद्धान्तमुक्तावली॥